

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียน ลูกไม่จำเป็นต้องปิดตาของลูก คนโดยทั่วไปศึกษาเล่าเรียนด้วยดวงตาที่เปิดกว้าง
- คำถาม:** ผู้เลื่อมใสศรัทธามีนิสัยใดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ซึ่งลูกๆ ไม่ควรจะมี?
- คำตอบ:** ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์ของเทพใดก็ตามและเฝ้าแต่ร้องขอสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พวกเขาปลุกฝังนิสัยของการร้องขอบางสิ่งในตนเอง พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าลัทธิและร้องขอความมั่งคั่ง แต่พวกเขาไม่ได้รับสิ่งใดเลย ลูกๆ ไม่มีนิสัยนี้แล้วในเวลานี้ ลูกๆ มีสิทธิ์ในมรดกของพ่อลูกเพียงแต่ต้องเฝ้าแต่มองดูพ่อผู้ที่ไม่มีความกลัวต่อไป ด้วยการทำสิ่งนี้ลูกๆ จะได้รับรายได้ที่แท้จริง

โอมซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต นี่คือโรงเรียนแต่ลูกไม่ต้องดูรูปภาพหรือผู้ที่มีร่างกายใดๆ ที่นี่ ในขณะที่เห็นใครก็ตาม สติปัญญาของลูกควรตรงไปหาผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ ในโรงเรียนความใส่ใจของเด็กๆ จะอยู่กับครูเสมอเพราะพวกเขาต้องรับฟังครูเมื่อครูกำลังสอนพวกเขาอย่างแนนอน แล้วพวกเขาก็ต้องตอบครู เมื่อครูถามคำถาม นักเรียนก็จะให้สัญญาณ “ฉันสามารถบอกคำตอบกับครูได้” นี่คือนักเรียนที่พิเศษที่สุด เพราะการศึกษานี้พิเศษที่สุด ผู้เดียวที่กำลังสอนนี้ไม่มีภาพลักษณ์ใดๆ ดังนั้นลูกต้องนั่งด้วยการเปิดตาเพื่อศึกษาเล่าเรียน นักเรียนในโรงเรียนนั่งอยู่เบื้องหน้าครูของเขาด้วยตาที่เปิดหรือไม่? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาเคยนั่งปิดตาของพวกเขาคือและหมุ่นลูกปิดของลูกประจำ ผู้รู้เองก็นั่งปิดตาของพวกเขาคือ พวกเขาไม่แม้แต่จะมองดูผู้หญิง เพราะแต่ละคนคิดว่าจิตใจของพวกเขาจะเกิดความชุกชอน อย่างไรก็ตามโลกทุกวันนี้ดีโมประธาน พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ แม้ว่าที่นี้ลูกจะมองที่ร่างกาย สติปัญญาของลูกก็ไม่วางเว้นในการจดจำผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์นั้น ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาที่จะจดจำผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ในขณะที่มองร่างกาย ลูกรู้ว่าบาบานั้นกำลังนั่งในพาหนะนี้และกำลังสอนพวกเรา ท่านพูดว่า เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ร่างกายไม่ได้ทำอะไรเลย ดวงวิญญาณรับฟัง เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและถ่ายทอดความรู้ทางจิตหรือความรู้ทางโลก ดวงวิญญาณกลายเป็นครูทางร่างกาย ลูกศึกษาการศึกษาทางโลกด้วยร่างกาย แต่เป็นดวงวิญญาณที่กำลังศึกษาสิ่งนั้น สันสการที่ดีและไม่ดีนั้นลูกซึมซับไว้โดยดวงวิญญาณ ร่างกายกลายเป็นเงาผ่านไป ไม่มีมนุษย์คนใดรู้อะไร พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง: ฉันเป็นคนนั้นคนนั้น ฉันเป็นนายกรัฐมนตรี พวกเขาจะไม่พูดว่า “ฉันดวงวิญญาณได้ใช้ร่างของนายกรัฐมนตรีนี้” เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่าเป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ลูกได้รับร่างกายเพื่อจะเล่นบทบาทของลูกที่นี่ หากไม่มีดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย ร่างกายนั้นก็จะไม่สามารถทำอะไรได้ เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างมันก็เป็นเพียงศพที่นอนอยู่ตรงนั้น ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาคุณนี่ เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อน พ่อพูดว่า จดจำพ่อด้วยสติปัญญาของลูก ลูกมีความรู้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบากำลังสอนลูกด้วยผู้หนึ่ง นี่คือนักเรียนที่ละเอียดอ่อนที่จะต้องเข้าใจด้วยเช่นกัน บางคนเข้าใจดีมากในขณะที่ผู้อื่นไม่เข้าใจสิ่งใดเลย มีเพียงสิ่งนี้ที่จะต้องเข้าใจอย่างมาก อัลฟาหมายถึงพระเจ้า, บาบ่า เพียงแค่พูดว่า “พระเจ้า” หรือ “อิศวาร” ลูกจะไม่ได้ประสบการณ์ของความสัมผัสของพ่อ ในเวลานี้ทั้งหมดนั้นมีสติปัญญาที่เป็นหินเพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้เฝ้าแต่ช้ารอย เวลานั้นเป็นยุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครรู้อะไร ลูกเข้าใจสิ่งนี้ แต่ก่อนหน้านี้ลูกก็รู้อะไรเช่นกัน เวลานั้นบาบากำลังประดับตกแต่งลูกด้วยความรู้ อย่างไรก็ตามทันทีที่ลูกออกไปจากที่นี่ มายาทำให้ลูกคลุกคลีและทำลายเครื่องประดับของความรู้ของลูก พ่อตกแต่งประดับประดาลูก แต่ลูกต้องทำความเข้าใจด้วยตัวลูกเองเช่นกัน ลูกๆ บางคนก็พูดอย่างดูร้ายราวกับว่าพวกเขาไม่ได้รับการประดับตกแต่งเลย พวกเขาลืมทุกสิ่ง นักเรียนที่หนึ่งอยู่ข้างหลังไม่ได้สนใจเรียนมากนัก พวกเขาไปทำงานในโรงงานและกลับมามั่งคั่ง พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนอะไรเลย อย่างไรก็ตามนี่คือการศึกษามาก ลูกไม่สามารถจะได้รับความรู้ในอนาคตโดยที่ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน ที่นี้ลูกไม่ต้องนั่งในโรงงานและทำงานที่ทำให้ลูกมั่งคั่ง ทุกสิ่งที่จะถูกทำลาย เพียงรายได้ที่ไม่สูญสลายของลูกเท่านั้นที่จะไปกับลูก ลูกรู้ว่าเมื่อมีใครตายเขาก็จะไปมือเปล่า เขาไม่ได้นำสิ่งใดติดมือไปกับเขา ลูกจะไปด้วยมือที่เต็มเปี่ยมของลูก สิ่งนี้เรียกว่ารายได้ที่แท้จริง นี่คือนักเรียนที่แท้จริงสำหรับ 21 ชาติเกิดของลูก เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ทำให้ลูกสามารถที่จะหารายได้ที่แท้จริงได้ ลูกๆ ได้เห็นภาพลักษณ์นี้ แต่ลูกก็จดจำพ่อผู้ปราศจากภาพลักษณ์ เพราะลูกก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกันและดวงวิญญาณก็เห็นแต่พ่อของพวกเขาเท่านั้น ลูกศึกษาเล่าเรียนกับท่าน ลูกไม่ได้เห็นดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด แต่ลูกรู้จักพวกเขาด้วยสติปัญญาของลูก: นั่น, ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายและ

ร่างกายนี้สูญสลาย แม้ว่าพ่อนี้จะมองเห็นลูกๆ อยู่เบื้องหน้าของพ่อ สติปัญญาของพ่อก็ตระหนักว่าพ่อกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณ สิ่งที่พ่อกำลังสอนลูกในเวลานี้ไม่ได้มีสิ่งใดเลยนอกจากสัจจะ ไม่มีร่องรอยของความหลอกลวงในสิ่งนี้แม้แต่ห้อย ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ ในขณะที่นี่คือดินแดนแห่งความหลอกลวง ยุคเหล็กคือดินแดนแห่งความหลอกลวง และยุคทองคือดินแดนแห่งสัจจะ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ในยุคทองไม่มีเรื่องของความทุกข์ ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความสุข เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขนั้น ท่านไม่มีภาพลักษณ์ ในขณะที่ผู้อื่นทั้งหมดมีภาพลักษณ์ ชื่อของดวงวิญญาณของท่านเปลี่ยนไปหรือไม่? ชื่อของท่านคือชีวาเสมอ ผู้อื่นทั้งหมดถูกเรียกว่าดวงวิญญาณ และชื่อที่พวกเขาได้รับหมายถึงร่างของพวกเขาคือ ชีวาลิงกัมเป็นตัวแทนของผู้ไม่มีตัวตน มหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความสงบคือคำยกย่องของชีวา ท่านคือพ่อด้วยเช่นกันและดังนั้นลูกจะได้รับมรดกจากพ่ออย่างแน่นอน สิ่งสร้างไม่ได้รับมรดกจากสิ่งสร้าง ผู้สร้างจะให้มรดกแก่ลูกๆ ของท่าน เมื่อใครบางคนมีลูกของเขาเอง เขาจะให้มรดกแก่ลูกของพี่ชายหรือน้องชายของเขาหรือไม่? ที่นั่นเช่นกันพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกแก่ลูกที่ไม่มีขีดจำกัดของท่าน นี่คือการศึกษาล้ำเรียน เช่นที่ผู้คนกลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ จากการศึกษาล้ำเรียนโยคะของพวกเขาเน้นเชื่อมโยงกับการศึกษาของพวกเขาและผู้ที่ยกย่องการศึกษานั้น ที่นั่นผู้เดียวที่กำลังสอนลูกนี้ไม่มีภาพลักษณ์ ลูกดวงวิญญาณก็ไม่มีภาพลักษณ์เช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ ลูกต้องเข้าใจว่าพ่อกำลังสอนลูกเช่นกัน พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและสอนลูก เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาล้ำเรียน เป็นดวงวิญญาณที่มีประสิทธิภาพของความสุขและความทุกข์ผ่านร่างกาย เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่าง ไม่ว่าลูกจะทุกข์หรือร่างกายมากมายเพียงไร นั่นก็ราวกับว่าลูกกำลังทุกข์อยู่ พ่ออธิบายแก่ลูกช้าแล้วช้าเล่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ บาบารู้ว่าลูกซึมซับทุกสิ่งตามลำดับกันไป บ้างก็เป็นบุตรดูเช่นนั้นที่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ความรู้เป็นสิ่งที่ง่ายตายยาก แม้แต่ผู้ที่ตามบอดเป็นง่อยหรือพิการก็สามารถเข้าใจได้ เพราะทุกสิ่งอธิบายแก่ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่ได้พิการหรือเป็นง่อยเป็นร่างกายที่เป็นเช่นนั้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก อย่างไรก็ตามพวกเขามีนิสัยมาจากหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยการนั่งปิดตาและดังนั้นพวกเขาจึงทำเช่นเดียวกันที่นี่ ราวกับว่าพวกเขานั้นซาบซึ้ง พ่อพูดว่า อย่าได้ปิดตาของลูก ขณะที่เห็นใครบางคนอยู่ข้างหน้าลูก ให้พ่ออยู่ในสติปัญญาของลูกและแล้วเมื่อนั้นบาปของลูกจะได้รับปลดปล่อย สิ่งนี้ง่ายมาก! อย่างไรก็ตามลูกพูดว่า บาบานั้นไม่สามารถที่จะจดจำท่านได้ อ้อ! แต่ลูกสามารถจะจดจำพ่อทางร่างของลูกที่ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากเขาได้จนกระทั่งลูกตาย ในขณะที่ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณทั้งหมด และลูกยังไม่สามารถจะจดจำท่านได้หรือไม่? ลูกเรียกหาพ่อนี้ โอ้ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ ได้โปรดนำทางฉัน! อันที่จริงเป็นสิ่งที่ผิดที่จะพูดเช่นนั้น พ่อไม่ได้เป็นผู้นำทางของเพียงแค่คนเดียว ท่านคือผู้นำทางที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านจะไม่ปลดปล่อยเพียงแค่คนเดียว พ่อพูดว่า พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อมาเพื่อส่งทุกคนไปยังดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องร้องขอสิ่งใดที่นี่ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเหล่านั้นเข้ามาสู่ขีดจำกัดและพูดอยู่เรื่อยๆว่า “ฉัน! ฉัน!” โอ้ พระเจ้า ได้โปรดให้ความสุขแก่ฉัน! ขจัดความทุกข์ของฉันเถิด! ฉันคือคนบาปที่ตกต่ำ! โปรดเมตตาฉัน!” พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อทำให้โลกเก่าที่ไม่มีขีดจำกัดกลับมาใหม่ เหล่าเทพอาศัยอยู่ในโลกใหม่ พ่อมาทุก 5000 ปี เมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ นี่คือขุมทรัพย์ที่เป็นเช่นปีศาจ มีเพียงสัตว์เดียวเท่านั้นที่พูดสัจจะ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อ ครู และสัตว์ครู พ่อพูดว่า ผู้เป็นแม่เหล่านั้นจะเปิดประตูไปสู่สวรรค์ ได้มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่า “ประตูไปสู่สวรรค์” อย่างไรก็ตามผู้คนไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาทำสิ่งนั้นนอนอยู่ในนรก เพราะเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา เวลานี้บาบากำลังแสดงหนทางไปสู่สวรรค์แก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์และพาลูกกลับไป เวลานี้จึงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป บอกทุกคนเพียงสิ่งเดียว: พ่อพูดว่า กลายเป็นผู้เอาชนะมาฆา และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พ่อแสดงให้เห็นวิธีที่จะกลายเป็นนายของโลก ผู้คนกราบไหว้บูชาลักษมีในเทศกาลดีพมาลา พวกเขาร้องขอทรัพย์สมบัติจากเธอ พวกเขาไม่ได้พูดว่า ให้ฉันมีสุขภาพที่ดีหรือเพิ่มอายุขัยของฉัน ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ อายุขัยของลูกนั้นกลับมายืนยาวมาก เวลานี้ท่านให้ทุกสิ่งแก่ลูก: สุขภาพ, ความมั่งคั่ง และความสุข ฯลฯ ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่ร้องขอก้อนกรวดและก้อนหินจากลักษมี แต่พวกเขานั้นไม่ได้รับแม้แต่สิ่งนั้น พวกเขาเพียงแค่พัฒนานิสัยนั้น พวกเขาจะไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพเพื่อร้องขอบางสิ่ง ที่นี้ลูกไม่ต้องร้องขอสิ่งใดจากพ่อ พ่อพูดกับลูกว่า ด้วยการจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอลูกจะกลายเป็นนาย และด้วยการรู้จักวงจรโลกลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ไม่จำเป็นต้องพูดอะไรสำหรับสิ่งนี้เมื่อลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ เวลานี้ลูกจะกราบไหว้บูชาพวกเขาไหม? ลูกรู้ว่าลูกเองจะกลายเป็นเช่นพวกเขาเหล่านั้น ดังนั้นเหตุใดลูกจึงกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุทั้งห้าเหล่านั้น? เรากำลังได้รับอำนาจในการปกครองโลก และดังนั้นเราจะทำอะไรกับสิ่งนั้น? ลูกไม่ได้ไปที่วัด ฯลฯ ในเวลานี้ พ่อพูดว่า ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในความรู้มีเพียงวลีเดียว “จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ!” เท่านั้น

เอง ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปและลูกจะกลับมาสโตนโตน ลูกเคยเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม และลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ พ่อต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากกับผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ลูกควรมีศรัทธาใน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใดสามารถบอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูกได้ ผู้นี้ไม่ใช่พระเจ้า เวลานี้เขาอยู่ในตอนท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา พ่อเข้ามาในผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เขาเคยเป็นเด็กชาวบ้าน ชนๆ และแล้วเขาก็กลับมาสวยงามจากน่านเกลียด เขาเคยเป็นเด็กชาวบ้านที่ซุกซนอย่างแท้จริง และแล้วเมื่อเขากลับมาปกติเล็กน้อย บาบาก็เข้ามาในเขา เพราะเขาจะต้องมีการสร้างขึ้น ใครจะเลี้ยงดูพวกเขาทั้งหมด? ดังนั้นใครบางคนที่มี ธรรมดาจึงเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน เรื่องทั้งหมดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อเองพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งในตอนสุดท้าย ของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา เขากลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุด แล้วเขาก็เป็นผู้ที่จะกลับมาบริสุทธิ์ที่สุดเช่นกัน เขาได้ ใช้ 84 ชาติเกิด และเช่นเดียวกันกับลูก ไม่ได้มีเพียงหนึ่งเดียว มีมากมาย เพียงผู้ที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์และ จันทรวงศ์เท่านั้นที่จะมาที่นี่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ที่เหลือก็จะไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ ผู้ที่มา ภายหลังจะได้ฟังความรู้เล็กน้อย แล้วพวกเขา ก็จะลงมาภายหลัง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพียรพยายามที่จะเก็บเครื่องประดับของความรู้ที่พ่อให้ไว้กับลูกอย่างถาวร อย่าได้ทำลายเครื่องประดับของความรู้ของ ลูกในฝุ่นของมายา ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและหารายได้ที่ไม่สูญสลาย
2. ในขณะที่มองดูภาพลักษณ์นี้ นั่นคือร่างกายที่มีชีวิตนี้อยู่เบื้องหน้าลูก จงจดจำพ่อที่ไม่มีภาพลักษณ์ด้วยสติปัญญาของ ลูก อย่าได้พัฒนานิสัยของการนั่งหลับตา อย่าได้ร้องขอสิ่งใดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด

พร: พร: ขอให้ลูกปราศจากร่างและไม่มีจิตสำนึกว่าทำสิ่งใดเลยนอกจากเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและทำให้ อวัยวะทางร่างกายของลูกทำงาน
เข้ามาในร่างกายของลูกเมื่อลูกต้องการและกลับมาปราศจากร่างเมื่อลูกต้องการ เมื่อลูกต้องการกระทำ จบรับ การคำจุนของอวัยวะทางร่างกายของลูก แต่อย่าลืมว่านี่คือ“ นันตวงวิญญาน” ที่ได้รับการคำจุนและทำให้ ทุกสิ่งเกิดขึ้น เช่นเดียวกับที่ลูกให้คนอื่นทำบางสิ่งให้ลูก ลูกก็แยกออกจากพวกเขา ในทำนองเดียวกันเป็น ผู้สังเกตการณ์ละวางและทำให้อวัยวะทางกายของลูกทำงานและลูกจะกลับมาปราศจากร่างและไม่มี จิตสำนึกว่าทำสิ่งใดเลย ในขณะที่ลูกทำสิ่งใดก็ตามจงฝึกฝนที่จะปราศจากร่างในระหว่างนั้นเป็นเวลาสอง ถึงสามนาทีและลูกจะได้รับความช่วยเหลือมากมายในช่วงเวลาสุดท้าย

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นจักรพรรดิของโลกจงเป็นผู้ที่ให้สากสแก่โลก

*** โอม ซานติ ***